

er jo allerede tidligere fremkommet med et Forslag, som griber stærkt ind i disse Forhold, men som ikke blev endelig behandlet af Rigsdagen, nemlig Lovforslaget om Alderdomsforsørgelse. Regjeringen har dernæst allerede for en Del Aar siden nedsat en Arbejderskommission, som skulde tage disse Forhold under Overveielse, og den har nu endelig som Grundlag for de omfattende og vigtige Forslag, hvoraf det ene foreligger til Forhandling i Dag, i 1885 nedsat en Kommission, som, forekommer det mig, har arbejdet med en overordentlig Samvittighedsfuldhed og Dydighed, og som har fremlagt et Arbejde, som vistnok Alle, der interessere sig for denne Sag i høi Grad maa paa- skjønne, og dette Arbejde er hyderligere blevet gennemgaaet af Regjeringen, og i alt Fald i ikke saa Punkter, synes det mig, forbedret. Jeg vil derfor begynde med at udtale min Tak og Tilfredshed med, hvad Regjeringen her har foretaget. Jeg tænker, at den høie Regjering ikke vil mene, at der er nogen Modsigelse heri, naar jeg dog har forskellige og væsentlige Indvendinger at fremkomme med imod det Forslag, der foreligger. Jeg tør antage, at den høitærede Regjering, og særlig den høitærede Indenrigsminister, ikke kunne vente, at et Forslag af saa indgribende Betydning, som det, her foreligger, skulde gaa igjennem den danske Rigsdag og blive behandlet af Folkets Repræsentanter, uden at blive underkastet den alleromhyggeligste Overveielse og Bearbejdelse, og at der med Hensyn til et Forslag, der indeholder saa mange nye Ideer og Tanker, ikke ogsaa fra Repræsentanternes Side skulde fremkomme en hel Del nye Forslag, Tanker og Ideer. Men det Gode, skal jeg forud sige, at dette Forslag har, at det efter min Mening er et godt Grundlag for en Forhandling, og skulde det end ikke, hvad der synes at være enkelte Sangvinikers Tanke, lykkes at gennemføre det allerede nu eller i kort Tid, tror jeg dog, at det Arbejde, der vil blive anvendt derpaa, ikke vil være forgæves, og jeg tør haabe, at vi Allesammen en Gang vil kunne faae den Løn for det Arbejde, der ydes paa disse Lovforslag, at vi kunne bidrage til, at den Del af Befolkningen, som lever under de mindst gunstige Vilkaar, vil faae en vigtig Støtte til Velvære og Tilfredshed.

Det Forslag, som i Dag foreligger til Forhandling, er Forslaget om anerkjendte Sygefasser, og om en kort Tid, jeg veed ikke naar, vil Lovforslaget om Erstatning for Følger af Ulykkestilfælde blive behandlet. Begge disse Forslag ere en Gren af den hele Bevægelse, som gaar ud paa at forbedre de ubemidlede Klasers Aar. Det, vi hidtil

særlig have haft Opmærksomheden henvendt paa i denne Retning, er at sikke den, der lever af sit Arbejde, imod Følgerne af, at han ved Sygdom mister sin Arbejdsdygtighed, at sørge for, at han ikke, fordi han mister denne Arbejdsdygtighed, skal henfalde i Nød og Glendighed og falde det Offentlige til Byrde, og det Andet, man har sin Opmærksomhed henvendt paa, er at sørge for, at naar han bliver saa gammel, at hans Kræfter svigte, at han da som Løn for et langt, saarbejdsomt og flittigt Liv kan faae en ikke altså ublid Alderdom. Der er i den nyeste Tid fremkommet et Moment endnu, og det er Gjenstand for det andet Lovforslag, nemlig om Sikring mod eller Erstatning for Følgerne af Ulykkestilfælde. Jeg beklager allerede nu meget, at Tiden har været saa overordentlig begrændset til nøiagtig, at gennemgaa de udførlige Bilag, som ere fulgte med disse Lovforslag. Jeg beklager, at Regjeringen ikke har troet at kunne allerede længe i Forveien meddele Offentligheden denne Kommissionsbetænkning, som jo har foreligget en Tid, saa at vi kunde have haft Velighed til forud at gjøre os bekendt med den, og jeg maa bede forud undskyldte, hvis de Bemærkninger, jeg vil gjøre, skulde gjøre Indtryk af, at jeg har været nødsaget til at gennemlæse Betænkningen hurtigere, end jeg ellers havde ønsket, og at den ikke i lang Tid har været Gjenstand for den Overveielse, som jeg saa gjerne vilde skænke en saa vigtig Sag, der, skal jeg i Forbigaaende udtale, interesserer mig i en ganske særlig Grad, ikke fordi jeg tror at have mere Interesse for den end mangfoldige andre Medlemmer, men fordi jeg er kommet i særlig praktisk Berøring med disse Forhold, idet jeg i Løbet af 16 Aar har været Formand for en Sygefasse, der er, om ikke den største, saa i alt Fald den næst største her i Landet, og som for Tiden tæller over 4000 Medlemmer, saa at jeg har en vis praktisk Erfaring, som berettiger mig til at tage Ordet. I den sidste Tid er altså Spørgsmaalet om Forsikring mod Ulykkestilfælde kommet til. Jeg tror, at det er særlig kommet frem i Tyskland i Forbindelse med Sygefasserne, idet man der begyndte med at forberede en Lov om Forsikring mod Ulykkestilfælde og under Forarbejderne, som den omhyggelige Forberedelse foranledigede, blev opmærksom paa, at Sagen var saa god som uigennemførlig, naar man ikke i Forveien havde ordnet Sygefasseres forholdet. Det viser sig nemlig, at det aldeles overveidende Antal af Ulykkestilfælde har kortvarige Følger, at de i Reglen kun foranledige kortvarige Sygdomme, og at